

జూబ్లీహిల్స్ చౌరస్తాకు సరిగ్గా రెండు కిలోమీటర్ల దూరంలో విశాలమైన గార్డెన్ మధ్యలో వుందా గెస్ట్ హౌస్.

రాత్రి ఏనిమిటి గంటలు దాటింది. గెస్ట్ హౌస్ కు వెళ్ళే సమయం దారినిండా చీకటి. గెస్ట్ హౌస్ మాత్రం గుర్తు పదిహేను కర్ణరాత్రి సమయంలో మెనేజర్ అసెంబ్లీలా విద్యుత్ దీపాల వెలుగులో వెరిసిపోతోంది. గెస్ట్ హౌస్ ఒక ప్రక్క అకుంటే లాన్, రెండో ప్రక్క కేంద్ర స్టాండ్ లాంటివి. గెస్ట్ హౌస్ గేటు ముందు ఒక బస్ కారు. లాంటి పాతికమంది అతి ముఖ్యమైన అతిథులు వున్నారు. గెస్ట్ హౌస్ గేటు గ్లరీ ఒక అసిస్టెంట్ డ్రైవర్ కమిషనర్, ఒక సబ్ ఇన్స్పెక్టర్, ఇంకో అయిదు మంది డ్రైవర్ కాన్స్టేబుల్స్ ఉన్నారు. అందుకారణం ఆ గెస్ట్ హౌస్ లోపల ఒక సెంట్రల్ విస్టర్ ఉండడమే. కేంద్ర సమయంలో గెస్ట్ హౌస్ లో యిన్ గేట్ ముందు కొన్ని ఒక మారుతీ జెన్ కారాగిండ్లు క్రెవింగ్ సీట్లలో కూర్చున్న హిమకుంద, అసిస్టెంట్ డ్రైవర్ కమిషనర్ సూర్యమోహన్ వున్నా అసహనంగా చూసింది.

“ఎంట్రీ పాస్ ప్లీజ్” తీవిగా ఒడిగాడతను హిమకుంద వేపు చూస్తూ.
 “ఊ యూ నో హూ అయ్ మే. న్యూస్ పేపర్ చూడవా నువ్వు” విసుక్కుందామె అమెను అతను పోల్చుకున్నాడు. వెంటనే మెయిన్ గేట్ ఓపెన్ అయింది. హిమకుంద కారు సరైన ముందుకు దూసుకుపోయింది.
 ఎసిపి సూర్యమోహన్ అల చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

★★★
 లాన్లో విశాలమైన అరడజన్ టేబుల్స్ ఉన్నాయి. వాటి ముందు నగిషీ కుర్చీలున్నాయి. కృడకృడ కేన్డూమ్స్ లో ఏర్పాటుచేసిన లైట్ లేతలే తగా వెలుగుల్ని విరజిమ్ముతున్నాయి.
 మొన్ననే అధికార పార్టీలోకి వారిన ఒక సినిమా హీరో, కొత్త ప్రొడ్యూసర్, పాత డైరెక్టర్ లతో ఒక టేబుల్ దగ్గర కూర్చుని టాక్ ని సివ్ చేస్తూ మాట్లాడుతున్నాడు.
 ఇంకో టేబుల్ దగ్గర కేంద్ర మంత్రి ఆయనకెదురుగా మాజీ చీఫ్ మినిస్టర్ కూర్చున్నారు. మరొక టేబుల్ దగ్గర సిటీ పోలీస్ కమిషనర్ ఆయన ఎదురుగా ఇద్దరు కాంట్రాక్టర్లు కూర్చున్నారు.
 ఇంకో పక్కన రాజధానిలోని క సాంస్కృతిక సంస్థ ప్రెసిడెంట్. అతగాడి ఎదురుగా వైస్ ప్రెసిడెంట్ సుమిత్ర, అమెపక్కన ఇంకో ఆరుగురు సాంస్కృతిక కళా వికాసం కోసం కృషి చేస్తున్న మహిళామణులు బెనారస్ పట్టుచీరల్లో జిగేల్మని మెరిసిపోతున్నారు.
 గెస్ట్ హౌస్ ఓనరు, వివిఐపి పార్టీకి సంధానకర్త అయిన మేం కాంట్రాక్టర్, రాజ్యసభ సభ్యుడు విష్ణువర్ధన్ రావు మాడవు గా కేంద్ర మంత్రి దగ్గరకొచ్చి-

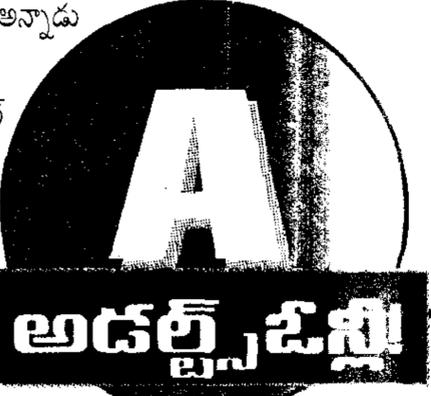
డాక్టర్ న్యూస్ స్టోర్
డాక్టర్ నారాయణమూర్తిరాజు

“మనం అనుకున్నదంతా అయింది గురూజీ కేంద్ర ప్రభుత్వం పోయింది. ఇప్పుడే ఢిల్లీ నుంచి పోయింది” అన్నాడు విష్ణువర్ధన్ రావు.

“అంటే మన ప్రభుత్వం పవర్ లోకి వచ్చి వుందన్నమాట. గుడ్ న్యూస్. డ్రీ చీర్స్” హేపీ హేపీగా సివ్ చేస్తూ కబాబు పుల్లను అందుకుంటూ అన్నాడు కేంద్రమంత్రి.

“మన ప్రభుత్వమా? ఇప్పటివరకూ మీరు కేంద్రమంత్రిగావున్న పార్టీ పడిపోయింది బాబూ. ఇప్పుడు అధికారంలోకివచ్చింది మా పార్టీ” అన్నాడు విష్ణువర్ధన్ రావు.

“చూడు వర్ధన్ రావు! నువ్వు రాజ్యసభ మెంబర్ గానే ఎందుకుండిపోయావో నాకిప్పుడే అర్థమైంది. నా పోలిటికల్ సీనియారిటీని ఒక్కసారి గుర్తుకు తెచ్చుకో. పార్టీలు వేరైనా పర్సన్స్ ఒక్కటే. ఈ పార్టీ లోంచి ఆ పార్టీలోకి వెళ్లాను. ఇప్పుడు ఆ పార్టీ లోంచి ఈ పార్టీలోకి వచ్చేస్తాను. ఎందుకొచ్చేస్తాను.

సినిమా కూడా తీసాను. ఎందుకంటే నా తెలుసు. ఇప్పుడు టైమింగ్ లోది కాబట్టి చెప్పాను. మన కేంద్రమంత్రి రేపు మన రాష్ట్రానికి చీఫ్ మినిస్టర్ కావడం తర్వాత, సో నువ్వొక మాట వేస్తే...

“వేస్తే” అడిగింది పోలీసులు.
 “వేస్తే ఆంధ్రావైద్య కేంద్రాన్ని స్టాబిలైజ్ మినిస్టర్” అనహానంగా అన్నాడతను.
 “వేస్తే అక్కడ మన రాష్ట్రానికి డ్రీమ్స్ మొత్తం తాగే గ్లాసుని విలాసంగా స్విమ్మింగ్ పూల్ లోకి వేసేస్తా అంటే హిమకుండు.”
 కబ్బితాను చూసి అంబేద్కర్ లోకి వెళ్ళింది.
 “అక్కడ మన రాష్ట్రం నేనూ కావలసినవాణ్ణి. కాదనదు. నువ్వు ఆడదానివి. మన రాష్ట్రం అక్కడ కంటే అంతా ఆ మాటకు హాస్యం నవ్వించి హిమకుండు.

“వేస్తే” అంబేద్కర్.
 వెంటనే అంబేద్కర్ నుండి ముందు వెళ్ళి వెనక్కిచ్చి డ్రీమ్ గ్లాసుని వామకుండుకు అందించాడు విష్ణువర్ధన్ రేపు.
 “వేస్తే మన రాష్ట్రంలో ఏ బిల్డింగ్ కడుతున్నారనుకుంటాను” అడిగింది హిమకుండు.

“అప్పుడు చీకా రియల్ ఎస్టేట్ మనదేకదా!”
 “అంబేద్కర్ నాక్కూడా” హిమకుండు మనసులోని ఉద్దేశ్యం అర్థమైపోయింది విష్ణువర్ధన్ రేపుకి.
 “అంతేకదా! రేపు మనం వెళ్ళా నీకే ప్లాట్ కావాలే సెలెక్ట్ చేసుకో” అని అగి “సోపల్ డెవలప్ మెంట్ అయితే నాకిష్టం” అన్నాడతను.
 “ఉత్తే. డ్రీమ్ వల్” అంటూ కేంద్ర మంత్రి బీబుల్ దగ్గరకొచ్చింది హిమకుండు.
 కబ్బితాను అక్కడ లేడు.

“పోలీస్ మెసేజ్ వెళ్ళింది కదా. టెలెఫోన్ లో ఫోన్ చేసింది. హైకమాండ్ తో మాటలన్నమాట” అంబేద్కర్ నోట్స్ వేపు చెయ్యి చూపి చూడు పి.ఎ.
 “వాట్ కమిషనర్ అంకుల్. ఈ కేసు ఏ పార్టీలోనూ కనిపించడంలేదు. అంటేలు కర్నూ వెళ్ళేసారేంటి” మత్తుమత్తుగా అడిగింది హిమకుండు.

పోలీసు కళ్ళతో అమెవేపు చూస్తున్నాడు.
 “ఏం చెప్పమంటావ్ యంగ్ లెడీ! పెద్దావిడ దగ్గర ఓ రెండు గంటలు ఎక్కువుంటే చిన్నా విడకి కోపం. చిన్నావిడ దగ్గర ఓ గంట ఎక్కువుంటే పెద్దావిడకు కోపం. చిలాంటి వాళ్ళ దృష్టిలో మాలాంటివాళ్ళం ముసిలాళ్ళు కింద క్ష. నేనెం తప్పు చేసాను చెప్పు. నన్ను కూడా ఒక్కసారి ఏ ఊటీకో, కొడెకెనాల్ కో లాక్కెళ్ళిపోవద్దు కదా” అంటూ కృష్ణస్వామి హిమకుండు సృష్టభాగాన్ని తన కుడిచేత్తో గట్టిగా కొట్టాడు.

హిమకుండు గలగలా నవ్వింది దెబ్బకు.
 “ఎయ్ స్వామీ! ఇలాంటి సీన్ మధ్య పంజాబ్ లో జరిగి పెద్ద గొడవైపోయింది. కొంచెం జాగ్రత్త” హెచ్చరించాడు విష్ణువర్ధన్ రేపు.
 “నేను గిల్స్ కాదు, ఈవిడ రోజ్ బజాజు కాదు. ఇక్కడ మా ఇద్దరిమధ్యా ఇగోల ప్రాబ్లమ్స్ లేవులే. మేం కొంచెం అంబేద్కర్ స్టాండింగ్ కి రావాలి. అంతే” అంటూ పెద్దగా నవ్వాడు కృష్ణస్వామి.

సరిగ్గా అదే సమయంలో పోలీసు అధికారి పరుగు పరుగున పోలీస్ కమిషనర్ దగ్గరకొచ్చి సెల్యూట్ చేసి అసలు విషయం చెప్పాడు.
 “ఎక్కడ...ఎప్పుడు” అడిగాడు పోలీస్ కమిషనర్ కంగారుగా.
 చెప్పాడు ఆ పోలీస్ అధికారి.
 “అయితే పద” అంటూ రేపు “నేను మళ్ళీ కలుస్తాను” అని హిమకుండు తో చెప్పి గబగబా లేచి బయటికొచ్చి వెళ్ళాడు.
 ఆయన వెనక రకరకాల స్టాయిల్ లో వచ్చి పోలీస్ ఆఫీసర్లు అందరూ పార్టీలోంచి బయటికొచ్చేసి జీపులెక్కారు.

“పోలీసు పటాలం వెళ్ళిపోతేందేమిటి? ఏం జరిగింది?” అడిగాడు అప్పుడే అక్కడకొచ్చిన కేంద్ర మంత్రి.

“కొత్త పేటలో ప్రతిపక్ష పార్టీ ఎమ్మెల్యేని ఎవరో చంపేసార్టో” చెప్పింది హిమకుండు.
 “శుభం. అక్కడ మనోడ్వీ ఎవరో నిలబెడదాం. మంచి కాండిడేట్ గురించి ఆలోచించు” గ్లాసం దుకుంటూ అన్నాడతను.

ఆ సమయంలో ఆ బీబుల్ దగ్గర హిమకుండు, కేంద్ర మంత్రి మాత్రమే ఉన్నారు. అటు ఇటు చూసి హిమకుండును దగ్గరగా తీసుకుని గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.
 “యూ నాటి. ఎవరైనా చూస్తే?” సరదాగా అంది హిమకుండు.

“ఎవరికి తెలిదూ. అందరూ దూరంగా వెళ్ళిపోయింది ఇందుకో” అంటూ తన ఒడిలోకి ఆమెను లాక్కని సరసాలాడాడు కేంద్ర మంత్రి.
 సిగ్గు పడ్డనట్టుగా నటించిందామె.

అదే సమయంలో నిండుగా డ్రీమ్ తో వున్న స్కాప్ విన్సీ గ్లాస్ ని ఆమె చేతికందించాడు కేంద్రమంత్రి. సిప్ సిప్ కో కో చొప్పున తాగుతేంది హిమకుండు.
 అప్పుడు సమయం రాత్రి పదకొండున్నర వాటింది.

అప్పుడు సమయం రాత్రి పదకొండు నలభై నిమిషాలైంది.
 ఇందిరా పార్క్ మెయిన్ గేట్ కు ఎడమ పక్కనున్న గోడ పక్కన బేరాలకోసం ఎదురుచూస్తున్న అరవై ఏళ్ళ బాలేశం దగ్గరికి దూరంగా వున్న గుడిసెల దగ్గర్నుంచి వచ్చి నిల్చుండే యువతి.

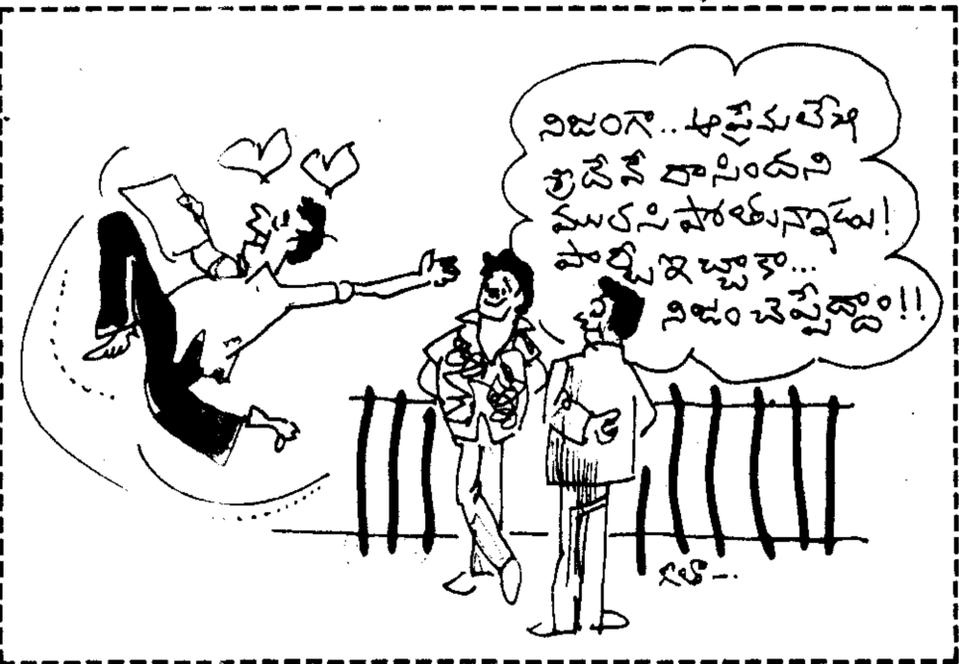
ఆ యువతికి ముప్పై అయిదేళ్ళ వయసుంటుంది.
 “ఇయ్యాల నీకు గిరాకీ ఉండదు బిడ్డా” ఆ యువతిని చూడగానే అన్నాడు బాలేశం.
 “ఏం?” అందామె.

“ఎవరో పెద్దాయన్ని మర్డర్ సేసీసార్టో. ఎక్కడబడితే అక్కడ పోలీసులు. సెకండ్ హా సినిమా ఆట వదిలే టైమ్... వెళ్ళాలా వద్దా అని ఆలోచిస్తున్నా” అన్నాడతను.
 “వెళ్ళాం పద” అంది ఆ యువతి రిక్తా ఎక్కుతూ.

“నీ ఆకలి బాధ నీది. నా ఆకలి బాధ నాది. పద” అంటూ రిక్తాని ముందుకు నడిపించాడు బాలేశం.
 అర్జీనీ క్రాసోరోడ్స్ అప్పటికే కోలాహలంగా వుంది.
 నరేష్ బాబు సినిమా హాల్ లోంచి బయటికొచ్చి ప్రెసిడెంట్ హాట్ లో కార్పర్ నిలబడ్డాడు.

వాళ్ళావిడ వారం రోజుల క్రితం అలిగి గుంటూరు వెళ్ళిపోయింది. ఏ అమ్మాయి అయినా దొరుకుతుందని అతని ఆశ.
 “చూడు బిడ్డా. అడ్మీ సూడు. గిరాకీలా వుంది. స్కూటరుంది. మనిషి జబర్ దస్తుగా వున్నాడు. ఎళ్ళెళ్ళు” అంటూ బాలేశం చెప్పగానే రిక్తాలోంచి నరేష్ బాబుని చూసిన ఆ యువతి గబుక్కున రిక్తాలోంచి దూకి నేరుగా అతనివేపు నడిచింది.

ఆ యువతిని చూడగానే నరేష్ బాబు కళ్ళు చిట్టించాడు. సిగరెట్ ముట్టించాడు. గుప్పు పుప్పుమని పొగ వదుల్తూ.
 “చెల్లె” అని అడిగాడు. నవ్వింది ఆ యువతి.
 “నేను ఆటోనా” అందామె.

“రేటెంత?” అని అడిగాడు నరేష్ బాబు.
 “స్కూటరుందా?” అని అడిగిందామె.
 “ఉంది.”
 “నీ ఇంటికి తీసుకెళ్ళావా? లాడ్డీకా!”
 “ఇంటికోద్దులే. మా అపార్ట్ మెంట్ లో గూర్ఖా మా అవిడకి చెప్పేస్తాడు. లాడ్డీకెళ్ళాలి.”
 “ఎక్కడ లాడ్డీ?”
 “లకిడీకాపూల్లో”
 “అయితే పద” స్కూటర్ స్టార్ట్ చేసాడు నరేష్ బాబు.
 వెనక ఎక్కి కూర్చుని ఆ యువతి రిక్తా బాలేశానికి వెళ్ళున్నట్టుగా చెయ్యూపింది.

★★★

అది లాడ్జీలా లేదు. ఆ లాడ్జీలో అది మామలాగా కూడా లేదు.
 “ఎంటిది? నేనిలాంటి రూమ్ కెప్పుడు రాలేదు” అంది ఆ యువతి.
 “ఇక్కడైతే ఏ పోలీసులూ రాతు” అన్నాడు నరేష్ బాబు.
 అప్పటికే అక్కడ వైట్ హాల్ ఆఫ్ బాటర్స్, చిప్స్, చిల్లీసాన్ సిద్ధంగా వున్నాయి. డ్రింక్ ను గ్లాసులో పోసుకుని తాగుతూ చిప్స్ ని నవ్వులు ఆ యువతి వేపు చూస్తున్నాడు నరేష్ బాబు.
 “గంటా... రెండు గంటలూ.. రాత్రంతా?” ఆ యువతి అడిగింది జాకెట్ విప్పుకుంటూ.
 “నీ ఇష్టం” అన్నాడతను.
 “గంటకైతే వంద, రెండు గంటలకైతే నూట యాభై, ఉదయం ఆరు గంటలవరకూ అయితే అయిదొందలు” అందామె.
 “ఇదేం రేట్లు... విస్కీ బాటిల్ రేట్స్ లా?”
 “కొత్త కమిషనర్ వచ్చాక చచ్చిపోతున్నా. మందు బిజినెస్ లోలాగా మాక్కూడా సిండికేట్లు వచ్చేసాయి. ఎక్కడైనా ఎవరైనా ఒకటే రేటు ప్లావాలి” చెప్పిందామె.
 “నీ పేరు?” అడిగాడతను.
 “అనసూయ.”
 “గుడ్ నేమ్. పెళ్ళయిందా?”
 “అయింది. నీకయినట్టుగానే నాకూ అయింది. పెళ్ళయ్యాక పది సంవత్సరాలు కాపురం చేసాక చిన్నప్పటి మా పక్కంటోడు కలిసాడు. ఆడంటే నాకిష్టంలే. అడి కోసం చాలా చేసాను. మొగుడ్ని కాదనుకున్నాను. కొడుకుని కాదనుకున్నాను. నన్ను పెళ్లి చేసుకుంటానన్నాడని, అడితో లేచిపోయి ఈ హైద్రాబాద్ వచ్చినాను. అడు నన్ను వాడుకున్నంత కాలం వాడుకుని దుబాయ్ వెళ్లిపోయాడు. ఏం చెయ్యాలి. బిజినెస్ కాలికాదా” చెప్పి చీర విప్పుకుంటే అనసూయ.
 నరేష్ బాబు ఆమెను దగ్గరగా తీసుకున్నాడు.
 “సిండికేట్ రూల్స్ వచ్చాక ఎక్కడబడితే ఇక్కడ చెయ్యి వెయ్యడానికి వీలేదు” అంది అనసూయ.
 “అంటే?”
 “చూడబ్బాయ్! నువ్వు ముద్దు పెట్టుకో పడుకో... నువ్విచ్చే డబ్బుకి అక్కడితో సరన్న మాట. ఎగ్జెక్టివ్ పనులకి ఎగ్జెక్టివ్ రేట్లుంటాయి. సిండికేట్ రేట్లు...” అందామె.
 “ఆ సిండికేట్ రేట్లు వదిలేయ్. అడదానికే అడదానిగా చూడడం నాకిష్టం” అన్నాడతను.
 “అలాగైతే ఎగ్జెక్టివ్ రెండు వందలీవ్వాలి” అందామె.
 “సరేలే...”
 మరోక్షణలో అనసూయ, అతని ఎదురుగా నగ్గుంగా నిలబడింది.
 నరేష్ బాబు ఆమెను హత్తుకుని తన ఒడిలో కూర్చోబెట్టుకున్నాడు. అంతా చూసే అయినా తనకు ఆమె సంతోషిస్తోందని అనుకుంటున్న నరేష్ బాబు “టక్... టక్” మని తలుపు చప్పు డికి ఉలిక్కిపడ్డాడు. లాడ్జీ బయట హడావుడి కనుక కారణాన్ని అతను వెంటనే ఊహించాడు. అంతలోనే పోలీస్ విజిల్స్ వినబడడంతో గబగబ్బా ఆమెమించి లేచిపోయి వెంటూ, పర్నా వేసుకుని అటూ ఇటూ చూసి కిటికీలోంచి బయటకు దూకేసి పరుగెత్తాడు.
 అంతలో తలుపు తెరుచుకుని పోలీసులు లోపలికి ప్రవేశించారు. అనసూయ నగ్గుంగా ఉంది. ఆరని పంటిగాట్లు, ఆ వంటిమీద రుస్తున్నాయి. అలా అకస్మాత్తుగా కిటికీలోంచి దూకి ఆ వ్యక్తి ఎందుకెళ్లిపోయాడో అర్థం చేసుకున్న అనసూయ-
 “పైసలు... నా పైసలు” అని అరిచింది బిగ్గరగా.
 పోలీసులకు ఆ మాటగానీ, ఆ మాట వెనుక బాధగానీ అర్థంకాలేదు.
 “కాచ్ హార్” ఇన్స్పెక్టర్ అర్డర్ జారీచేసి ముందుకు నడిచాడు. ఇద్దరు పోలీసులు ఆమెను పట్టుకోవడానికి ముందుకు వచ్చారు.
 “నా పైసలు... నా పైసలు” లేచి నిలబడింది అనసూయ.
 పోలీసులు ఆమెను నఖిఖి పర్యంతం ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు.

“ఫల్... ఫల్” అంటూ ఓ పోలీస్ కానిస్టేబుల్ ఆమెను పట్టుకోబోయేంతలో-
 విసురుగా అతన్ని తోసుకుని గబగబా హాలు మధ్యకొచ్చి అటూ ఇటూచూసి మెయిన్ డోర్ వేపు పరుగెత్తి, సెక్రటేరియట్ దిశగా విటుడి కోసం పరుగెడుతోందామె.
 ఆ రోజు రాత్రి వాళ్ళకదే డ్యూటీ అన్నట్లు పోలీసులు ఆమె వెనుక పరుగెడుతున్నారు.

★★★

రాత్రి రెండు గంటలు దాటింది.
 “మార్నింగ్ ఫ్లయిట్ కి ఢిల్లీ వెళ్తున్నా. ఈవెనింగ్ ఫ్లయిట్ కి వచ్చేస్తాను. నువ్వేం వచ్చి కావద్దు. నేనే సిఎమ్ ని” అన్నాడు కేంద్రమంత్రి.
 “మరి నేనే?” గోముగా అతని నెరిసిన గడ్డాన్ని నిమురుతూ అంది హిమకుంద.
 “నీకు పోస్ట్ ఎందుకు? నేనే నీ పోస్ట్ కదా” నవ్వాడతను.
 “పోస్ట్ లేకపోతే పనులు జరగవు” అతని భుజాల చుట్టూ చేతులువేస్తూ అంది హిమకుంద.
 “మన వైస్ ఛాన్సలర్ తో మాట్లాడి, ముందు నీకో డాక్టరేట్ ఇప్పిస్తాలే” అంటూ తూలు తూనే మారుతీ జెన్ డోర్ ఓపెన్ చేసాడు కేంద్ర మంత్రి. కారులో కూలబడింది హిమకుంద.
 “సీయూ డియర్” అలవాటుగా యాక్సిలేటర్ నొక్కింది. కారు ముందుకు పరుగెత్తింది. మత్తుగా రెండడుగులు వేసి లాన్ లోని కుర్చీలో వాలిపోయాడు కేంద్ర మంత్రి.

★★★

బంజారాహిల్స్ ప్రసాద్ లాబ్స్ జంక్షన్ దాటి పంజాగుట్ట జంక్షన్ దగ్గర మలుపు తిరిగి ఫ్లయ్ ఓవర్ బ్రిడ్జి మీదుగా నక్సెస్ రోడ్డు దాటి టాంక్ బండ్ పోలీస్ స్టేషన్ కి కొంచెం దూరంలో నిల్చున్న ఎసిపి సూర్యమోహన్ అష్టవంకర్లు తిరుగుతూ వస్తున్న ఆ కారుని చూసి ఆపమన్నట్టుగా చేత్తో సంజ్ఞ చేసాడు.
 కారు స్టో అయింది.
 “వాట్ హాపెండ్?” హిమకుంద గొంతులోంచి మాటలు ముద్దగా వస్తున్నాయి. మనక చీకటి కారణంగా హిమకుందనుగానీ ఆ కారునిగానీ వెంటనే గుర్తు పట్టలేదు సూర్యమోహన్.
 “ఇంత అర్థరాత్రి ఎక్కడుంచి వస్తున్నారో తెల్సుకోవచ్చా?” వినయంగా అడిగాడు సూర్యమోహన్.
 “తెల్సుకోవచ్చు. బాగా తెల్సుకోవచ్చు. నేనే ఫోన్ నెంబర్ చేస్తాను. ఆ నెంబర్ కి ఫోన్ చేసి తెల్సుకో” అంటూ అటూ ఇటూ చూస్తున్న హిమకుందను గుర్తుపట్టిన సూర్యమోహన్ ఆశ్చర్య పోయాడు.
 ఆమె స్టీరింగ్ ముందు నగ్గుంగా ఉంది. ఒక్క నూలుపోగైనా ఆమె వంటిమీద లేదు. సరిగ్గా అదే సమయంలో-
 “నా పైసలు... నా పైసలు...” అరుచుకుంటూ పరుగు పరుగున అక్కడివరకూ వచ్చిన అనసూయ పోలీస్ ఆఫీసర్ ని చూడగానే అగిపోయింది.
 ఆమెవేపు తేరిపార చూసాడు సూర్యమోహన్.
 ఆమె కూడా నగ్గుంగా ఉంది. ఒక్క నూలుపోగైనా ఆమె వంటిమీద లేదు. కార్లోకి చూసాడు. హఠాత్తుగా అతడికి కేంద్రమంత్రి గుర్తుకు వచ్చాడు. గాఢంగా ఊపిరి పీల్చి-
 “ఒకే మేడమ్! యూకెన్ గో” అంటూ సెల్యూట్ చేసాడు.
 “ఫోన్ నెంబర్ రేపు చెప్పాలే” అంటూ ‘మందుస్కీతం’గా అతనివైపు చూసి హిమకుంద కారు గేరు మార్చింది.
 ఒక్కక్షణం ముందుకెళ్లిపోతున్న కారువేపు చూసి మరుక్షణం చూపుల్ని తన ఎదురుగా వున్న ఆడమనిషివైపు, ఆ వెనుక అప్పుడే అక్కడకొచ్చిన పోలీసులవైపు చూసి-
 “అరెస్ట్ హార్” అంటూ చిరాగ్గా అరిచాడు ఎసిపి సూర్యమోహన్.
 కారులో పారినట్లు తోచే చేసిన బొమ్మలా నగ్గుంగా వెళ్లిపోతున్న ఆమెను వదిలేసి మట్టితో చేసిన బొమ్మలా నిలబడిన ఈ ఆడమనిషిని ఎందుకు అరెస్టు చేయమన్నాడో తెలిక ఆలోచిస్తూ ముందుకు నడిచారు ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్!

